

Til Københavnsbestyrelsen

Vi er en del medlemmer som uformelt har diskuteret Mikkel Warmings håndtering af Gaderummet. Jeg vil derfor gerne anmode bestyrelsen til at indkalde til et møde for at vi kan diskutere problemstillingen.

Jeg ser flere væsentlige problemstillinger, hvor jeg ikke anser Mikkels håndtering som god enhedsliste politik:

1. Fyring af en leder som selv har været ildsjæl i at få projektet op at stå, ud fra et personlig kendskab til et klientel, som de færreste i forvaltningen eller BR har forståelse for.
2. En fyring som brugerne på stedet er meget utilfredse med, idet de klart opfatter lederen som en god og positiv støtte der hvor de er i livet lige nu.
3. Mikkel udviser et totalt fravær af forståelsen for en årelang debat om psykiatri og antipsykiatri, om medicinsk eller terapeutisk behandling. Det skal ses i en tid hvor medicinalfabrikanter og behandlingssystemet går hånd i hånd med at bruge medicin som altafgørende løsning på alle mulige psyko-sociale problemer der kan pacifisere folk og imødegå nedlæggelse af psykiatriske sengepladser og personale reduktioner, og gør det bedste for at fastholde patienter i et vedvarende pilleforbrug. Tidl. sociale forklaringer på menneskelige nedture, sammenbrud og misbrug er afløst af medicinske og genetiske forklaringer og løsningsmodeller. Ud fra denne tankegang støtter Mikkel åbenbart den tilknyttede psykiaters kritik af lederen, som forsøger at støtte sine brugere i at leve et medicin frit liv for at komme videre i tilværelsen. Mikkel tror åbenbart 110 % på den kritik som tilsynet har udtalt om Gaderummet. Et tilsyn som åbenbart udgøres af en psykiater som i henhold til både brugerne og lederen har haft en meget begrænset gang på stedet – formodentlig til stor utilfredshed for alle - hvilket nok ikke har bidraget til nogen hjertelig stemning, hvorefter alle er blevet sure på hinanden. Imidlertid tillægges dennes kompetence og udsagn en større vægt end både Kalle Birck-Madsen og brugernes.
4. At der i Gaderummet måtte forekomme uregelmæssigheder, som ikke bekommer politi og det etablerede behandlingssystem forekommer uundgåelig i forhold stedets brugere. Forståelse(s) for disse kræver nogle ganske andre tolerancerammer end dem mange embedsmænd og småborgerlige politikere evner at begribe.
5. Som en del af den generation der lagde stor vægt på alternative behandlingssteder set som kollektiver og fællesskaber, synes jeg der er fint at nogle af disse tanker er overlevet og videreudviklet i Gaderummet. At drive et sådant sted, at få noget positivt ud af det og støtte og opbygge disse menneskers selvværd kræver absolut tillid de personer der indgår i medarbejder- staben; derfor kan man ikke bare ansætte folk med de rigtig eksamenspapirer og gode karrierer i det offentlige.

Hvornår er liste Ø begyndt at negligere(r) brugernes erklærede behov og ønsker, og hvornår er Ø kritiskløst begyndt at acceptere systemernes løsning om mere og mere medicin, når vi ved at folks problemer langt mere komplekse, samt at der også er politiske og sociale forhold som er med til at skabe dem.

Det undrer mig at sagen ikke har vakt større interesse i listen, og at de mange medlemmer som har beskæftiget sig med problemstillingen ikke har givet lyd fra sig. Selv har jeg ventet på en god forklaring fra Mikkel, men jeg er ikke tilfreds med hans endelige svar på kommunens konflikt med Gaderummet.

Sagens udgang er ikke god for Enhedslisten i København – Den er udtryk for systemtænkning og borgerlig politik af værste skuffe. Hvis Ø skal lægge navn til den slags, er spørgsmålet om vi overhovedet er tjent med socialborgmesterposten, som nødvendigvis må være systemets mand, der skal lægge navn til beslutninger der dels er upopulære i medlemskredsen, dels nedbryder vores politiske målsætninger.

Kammeratlig hilsen Hanne Schmidt-Amager